

Postupak kanonizacije Ernesta Cofiña

Pionir pedijatrijske medicine u Gvatemali i čvrsti branitelj ljudskog života, dr. Ernesto Cofiño bio je heroj u nastojanju da socijalni nauk Crkve pretvori u stvarnost.

3.12.2012.

Ernesto Cofiño Ubico rođen je u Gvatemali 5. lipnja 1899. Nakon završene srednje škole studira

medicinu na sveučilištu Sorbonne u Parizu i diplomira s odličnim uspjehom kao kirurg 1929. Godine 1933. oženio se Clemenciom Samayoa Rubio i imao petero djece.

Nakon povratka u Gvatemalu cijelim srcem predao se svom liječničkom pozivu. Brinuo se za zdravlje svojih pacijenata, ali im pomagao i u osobnim teškoćama.

Njegova snažna vjera u Boga i duboko poštovanje prema ljudskom životu naveli su ga da potiče i brani pravo na život od začeća do prirodne smrti. Nadahnuo je i promovirao organizacije koje rade za dobrobit budućih majki, djece s ulice i siročadi. Sam je radio u mnogim od tih organizacija, i imao važnu ulogu u financiranju domova za potrebite i centara za socijalnu pomoć, te bio ravnatelj Nacionalnog zdravstvenog centra četiri godine.

Pionir u pedijatrijskom istraživanju u Gvatemali, ustrojio je katedru za pedijatriju na Medicinskom fakultetu Sveučilišta San Carlos, gdje je dvadeset i četiri godine bio profesor. Kao priznanje za njegovu velikodušnu predanost poučavanju dodijeljena mu je sveučilišna medalja.

Godine 1956. zatražio je primanje u Opus Dei kao supernumerarij. Od tada je produbljivao svoj odnos s Bogom kroz molitvu, mrtvljenja, dnevne mise i pričesti, te tjednu ispovijed. Njegova odanost Gospi je rasla i postao je veliki zagovornik dnevnog moljenja Ružarija. Također je marljivo učio kako bi stekao solidne vjerske temelje za svoj rad.

Intenzivirao je svoj apostolat i nastojao prenositi svoju radost i velikodušnost mnogim ljudima. Potaknuo ih je da pomognu kršćanskim socijalnim projektima

molitvom i novčano, a i sam je uložio mnogo vremena u te projekte, odlučan u tome da crkveni socijalni nauk učini stvarnim.

Predano je pomagao u organizaciji treninga i obrazovnih programa za žene iz siromašnih sredina, činio brojna djela dobrotvorne pomoći, ustrajajući do devedeset druge godine.

Nakon duge i bolne bolesti, koju je podnio mirno i bez prigovora, umro je od raka 17. listopada 1991. u Gvatemali.